

FF UK v Praze, katedra psychologie
Posudek bakalářské práce

Jméno autora práce: Marta Ondřejková

Název bakalářské práce: Intrapsychické konflikty a ich prežívania pri riadení činnosti a správania

Vedoucí – oponent: PhDr. Luděk Stehlík, Ph.D. – Mgr. Ondřej Novák

(u každé položky vyjádřete odpovídající možnost písmenem x)

Obsahová hlediska práce

	1	2	3	4
Cíle práce: uvedeny jasně – nejasné, neuvedeny	X			
Soulad obsahu s názvem: ano – částečně			X	
Členění kapitol: logické členění – nevhodné strukturování			X	
Postiženy relevantní aspekty problému: jednoznačně – spíše ne			X	
Stanovené cíle: splněny – nesplněny				X

Úroveň návrhu projektu

	1	2	3	4
Problém: jasně vymezen – nejasné vymezení	X			
Projekt: analyzován ve vztahu ke klíčovým pojmům – zabývá se jinou problematikou			X	
Metodologie práce: Vhodně zvolená – zcela nevhodně zvolená		X		
Propojení literárně přehledové části s návrhem projektu: organické, projekt logicky navazuje na 1. část – obě části jsou nesourodé			X	

Formální hlediska práce

	1	2	3	4
Jazyková a stylistická úroveň: práce je čtivá, použití jazyka přiměřené – nevyhovuje			X	
Formální úprava práce: odpovídá požadavkům – zahrnuje množství formálních chyb		X		
Grafická úprava: vyhovuje – nevyhovuje		X		
Množství využitých literárních zdrojů: dostatečné – nedostatečné			X	
Aktuálnost literárních zdrojů: vesměs z posledních let – zdroje značně zastaralé				X
Využití cizojazyčných zdrojů: dostačující – minimální	X			
Odkazy v textu: vcelku odpovídají standardům – chybně uváděné odkazy			X	
Seznam literatury: kompletní, bez větších chyb – nekompletní, s množstvím chyb		X		

Otázky, podněty k obhajobě:

Specifické připomínky (vše podstatné, co se nevešlo do výše uvedených bodů):

Bakalářská práce Marty Ondřejkové je velice obtížná na hodnocení. Na jednu stranu svědčí o vybraných schopnostech autorky, jednak vykazuje silné nedostatky v jiných, důležitých směrech. Nejslabším místem celé práce je její téma. Autorka v úvodu zmiňuje, že na téma intrapsychických konfliktů se jen obtížně hledá soudobá relevantní literatura. To má svůj důvod – intrapsychický konflikt tak, jak je nastíněn na začátku Teoretické části, je konstruktem příliš obecným a abstraktním, než aby se na něj dala napsat koherentní

studentská práce. Proto se soudobá akademická obec zaměřuje na příbuzné, ale snáze definovatelné konstrukty, jakým je například v práci zmiňovaný konflikt ideálního a vnímaného self, nebo konflikty hodnot, očekávání, emočního prožívání, apod. Jediné publikace, které se věnují intrapsychickým konfliktům obecně, jsou historického a/nebo psychoterapeutického charakteru. Důsledkem je první polovina Teoretické části, která působí jako náhodný skok do historie psychologie. Druhá polovina pak propojuje novější výzkumy se starými teoriemi řadou ne zcela fungujících oslích můstků. Text neplyne a zadržává, řazení kapitol působí chaoticky, text obsahem neodpovídá titulu. Kapitoly s popisem komponent intrapsychického konfliktu obsahují jen dílčí, nedostatečné příklady. Je to škoda, protože ze způsobu psaní je patrné, že autorka je schopna vstřebávat informace z různých zdrojů i provádět jejich syntézu. Zvolila si však příliš široké a neukotvené téma a celá práce tím trpí.

Empirická část práce má dobrý a funkční experimentální design, pokud by autorka vyloženě zkoumala konflikty v rámci Higginsovy teorie. Veškeré operacionalizace a odůvodnění pro použití právě Higginsova dotazníku pro měření míry intrapsychických konfliktů jsou dodány jaksi ex post, místo aby vyplynuly z teoretické části. Pozitivně kvituji využití power analýzy pro určení potřebné velikosti vzorku, stejně jako samotný popis experimentu a jeho statistického zpracování. Autorka se i zde dopouští drobných prohřešků, jako je zdlouhavé opisování předpokladů pro použití parametrických metod, nebo plán na odseknutí extrémních hodnot u proměnné, na kterou jsou zároveň uvalena kritéria pro zahrnutí do studie (a tedy je jejími hodnotami dopředu manipulováno).

V celém textu vnímám velký potenciál autorky sabotovaný samotným tématem. Nicméně i práce s tématem, výběr vhodných podtémat a práce se strukturou textu patří mezi dovednosti, které by student měl v bakalářské práci demonstrovat. Přidáme-li k tomu řadu menších chyb (chybné umístění citací v textu, otočení pořadí autorů v citaci, špatný rok v citaci, chyby ve formátování, použití českého jména ruského autora v anglickém textu, či z nějakého nepochopitelného důvodu používání první osoby plurálu), nemyslím si, že by se jednalo o práci, kterou mohu s čistým svědomím nechat projít.

Celkové hodnocení práce (slovně, s jasným /ne/doporučením k obhajobě):

Vzhledem k mnoha obsahovým i formálním nedostatkům hodnotím práci **neprospěla a nedoporučuji** ji k obhajobě.

Návrh klasifikace: výborně – velmi dobře – dobře – neprospěl/a